

[Villemoes.]

kurrence, som for dem og deres Hjem kan faa ubehagelige Følger. Der er vist næppe noget andet Fag, hvor unge Mennesker, støttet af en Lov, uden Hensyn til Kvalifikationer o. s. v. kan naa frem til en Livsstilling i en saa ung Alder. Vi maa jo nemlig huske, at de Sømænd, som Fagforbundene sender om Bord i Skibene, ikke er valgt efter Kvalifikationer; man tager dem i Rækkefølge uden Hensyn til Alder og uden Hensyn til, om de er Familieforsørgere. Det vilde være rimeligt, hvis dette Lovforslag skal ophøjes til Lov, at der blev indsat en Bestemmelse om, at en Sømand for at kunne blive Matros foruden at besidde den fornødne Uddannelse skulde være fyldt i hvert Fald 21 Aar. En saadan Bestemmelse kunde i alt Fald bøde en lille Smule paa den nye Uret, som man her er i Færd med at begaa baade mod Rederne og Sømændene.

§ 1 handler om den af Hensyn til Sikkerhed for Menneskeliv paa Søen fornødne Besætning. Paragraffen svarer til den nugældende Bestemmelse, og det erkendes fra alle Sider, at herved opfyldes ethvert rimeligt Krav i saa Henseende. Paa det Punkt er der altsaa ikke Unighed.

Hvad angaar Bestemmelserne i §§ 2 og 3, er det rigtigt, som den højtærede Minister sagde i sin Forelæggelsestale, at de faktisk allerede praktiseres, saa heller ikke for disse Bestemmelers Vedkommende er der noget at gøre Ophævelser over.

Det er derimod gennem § 4, Ændringen sker. Det er jo ikke en Ændring, der vil give mere Beskæftigelse, men en Ændring, der vil medføre, at der bliver flere Matros og færre Ungmænd og Letmatros — det ærede 12te Medlem for 2den Kreds har jo nævnt en Række Tal, som belyser dette.

Hvad angaar § 5, er det kun det sidste Stykke, Litra d., der er nyt, men der er ikke Tale om Afgivelse fra den Praksis, der allerede er gældende mellem de paa-gældende Parter.

Jeg tror ikke, at § 8, hvis man tænker paa Udgifterne for Rederierne, vil betyde nævneværdigt. Ministeren kan herefter under Hensyntagen til de for det enkelte Skib eventuelt foreliggende særlige Omstændigheder (Skibstype — Anvendelse — Fart) paa Grundlag af Rapport fra Statens Skibstilsyn foretage Afgivelser i skærpente Retning fra de i Lovens §§ 2—6 indeholdte Bestemmelser, og Ministeren kan under særlige Omstændigheder, for en enkelt Rejse eller for et bestemt Tidsrum, dog højst et halvt Aar, gøre Undtagelser fra Forskrifterne.

Jeg hilser ikke med nogen som helst Glæde, at den højtærede Minister paa nærværende Tidspunkt har fremsat dette Lovforslag om midlertidigt Tillæg til Lov om Sønæring af 28. Februar 1916 med senere Ændringer, i Særdeleshed ikke, da det jo er forklaret i Bemærkningerne til Lovforslaget, som for en Maaned siden blev fremsat i det høje Folketing, at man meget snart maa vente at kunne faa tilendebragt Sønæringslovens Revision, saaledes at man kunde komme ind paa dybtgaaende Ændringer i Lovgivningen paa dette Omraade. Men man har ikke villet eller turdet imødekomme Kravet fra Søfolkene og i Særdeleshed ikke fra Søfyrbødernes Side, ud fra heldigvis nogenlunde fornuftige Grundsætninger, bl. a. den, at skal vi lovgive for vort lille Lands Trampfart, vil det vel være naturligt, at bl. a. det store søfarende Land England er med, og det erkendes af den højtærede Minister, at England foreløbig ikke har meldt sig. Men den højtærede Minister forbereder altsaa en saadan Revision, og derfor vil jeg tillade mig at forespørge, om vi ikke kan vente med at ændre Loven, indtil denne Revision kan foretages, saaledes at dette Forslag om midlertidige Lovbestemmelser ikke ophøjes til Lov. Jeg har det Indtryk, at det er den høje Regerings Hensigt, at Rigsdagens Arbejde i denne Omgang snart skal standse, og det høje Landsting kan i hvert Fald ikke faa megen Lejlighed til den nødvendige Drøftelse i et eventuelt Udvalg, hvis det virkelig er den højtærede Ministers Mening at henstille til Tinget at gennemføre Lovforslaget i denne Uge. Er det ikke den højtærede Ministers Mening, at det er nødvendigt at faa Forslaget gennemført nu, kan der jo blive Lejlighed til en grundigere Drøftelse i et Udvalg, og jeg spørger derfor, hvordan den højtærede Minister stiller sig hertil.

Jeg er klar over, at den højtærede Minister ogsaa er vidende om, at Søfolkene er utilfredse med Lovforslaget, og Rederierne er, som sagt, ligeledes utilfredse dermed. Vi har nu af det ærede 12te Medlem for 2den Kreds (Kantsø) hørt, hvilke voldsomme Summer Rederierne har tjent i de senere Aaringer. Jeg har ikke disse Tal hos mig. Hvis jeg forstod det ærede Medlem rigtigt, var det Tallene fra 1932 til nu. Det forekommer mig for det første, at vi har faaet en Kronesaankning i Mellemtiden, og for det andet ved jeg, at inden for en Type af Trampbaade — det er navnlig dem, man rammer ved denne Lov — nemlig de Baade, der gaar i Nord-Østersøfarten, har man kun haft eet ordentligt Aar i de sidste